

กลไกการเผยแพร่องค์ความรู้ (clearing-house mechanism: CHM)
ดำเนินงานตามมาตรา 18 วรรค 3 ของอนุสัญญาฯด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อส่งเสริมและอื้ออำนวยความร่วมมือทางวิชาการและวิทยาศาสตร์ระหว่างภาคี เป็นเครือข่ายให้ภาคีและผู้เกี่ยวข้องทำงานด้วยกันเพื่อการดำเนินงานตามอนุสัญญาฯ

ศูนย์ความเป็นเลิศด้านความหลากหลายทางชีวภาพ

หน่วยงานในภูมิภาคหลายแห่ง ได้ดำเนินการส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน อย่างมีประสิทธิภาพ และอย่างต่อเนื่อง ภาคเหนือ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ภาคใต้ อุทยานการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยลักษณ์ และ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ศูนย์วิจัยอนุรักษ์ความ生物多样性 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ภาคตะวันออก คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับการยกย่องให้เป็น Biological Diversity Center of Excellence หรือศูนย์ความเป็นเลิศด้านความหลากหลายทางชีวภาพ และยังได้มีการจัดทำและร่วมเป็นเครือข่ายกลไกการเผยแพร่องค์ความรู้ของประเทศไทย

ภาคธุรกิจกับความหลากหลายทางชีวภาพ

การมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจในการดำเนินงานตามอนุสัญญา ศืออิกหนึ่งแนวทางสำคัญที่จะทำให้การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นไปได้อย่างยั่งยืน ในปี 2552 สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้จัดการประกวดภาคธุรกิจที่ดำเนินการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพเดินหน้า เพื่อเชิดชูเกียรติและเป็นแบบอย่างในการส่งเสริมการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพที่ดีและยั่งยืน บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และเครือเจลีโภคภัณฑ์ ได้รับรางวัลประกาศเกียรติคุณภาคธุรกิจที่ดำเนินการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพดีเด่น บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบูรีโอลด์ จำกัด (มหาชน) บริษัท ฟอร์เรสท์ จำกัด และการไฟฟ้านครหลวง รับรางวัลการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพดีเด่น ด้านระบบบินเครื่องป่าไม้ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ และด้านการเพิ่มฟอร์มรวมชาติ ตามลำดับ และบริษัท ท่อหี จำกัด (มหาชน) รับรางวัลเชิดชูเกียรตินการศึกษาและการสร้างความตระหนัก และในปี 2554 ได้ร่วมการจัดทำแนวทางการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจ

ผู้เชี่ยวชาญ/นักวิจัย

เครือข่ายผู้เชี่ยวชาญทั่วประเทศมากกว่า 50 สาขาวิชา รวมจำนวน กว่าพันคน หลากหลายสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ ศือเครือข่ายสำคัญ ที่ดำเนินการศึกษาวิจัย และให้ข้อมูล ความเห็น ตลอดจนข้อเสนอแนะ ที่นำไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

หน่วยงานพันธมิตร

ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กร ส่วนท้องถิ่น ชุมชน ศือกำลังและภาคีสำคัญ ของการร่วมรักษาและฟื้นฟู ความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้าน ป่าไม้ พื้นที่คุ้มครอง ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากร不经意 พันธุ์พืช สัตว์ป่า ปศุสัตว์ พิพิธภัณฑ์ สวนพฤกษาศาสตร์ สวนสัตว์ มหาวิทยาลัย สถาบัน การศึกษา สถาบันวิจัย หน่วยงานด้านกฎหมาย แผนและนโยบาย ฯลฯ ต่างปฏิบัติงานภายใต้ความรับผิดชอบของตนอย่างเต็มกำลังความสามารถ พร้อมทั้งบูรณาการกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น เพื่อนำไปสู่การ อนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย อย่างยั่งยืน

<http://chm-thai.onep.go.th>

สำนักความหลากหลายทางชีวภาพ
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

60/1 ซอยพิบูลวัฒนา 7 ถนนพระรามที่ 6 เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์: 0 2265 6639 โทรสาร: 0 2265 6638

E-mail: chm_thai@onep.go.th

web site: <http://chm-thai.onep.go.th>

Convention on
Biological Diversity

gal... ก้าว
หลากหลาย... ข้าม... น้อม
หลากหลาย... ข้าม... ก้าว

มา

2011-2020
United Nations Decade on Biodiversity

กลยุทธ์ครอบคลุม องค์กรชัดเจน

นโยบาย มาตรการ และแผนการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน มีกรอบระยะเวลา 5 ปี ประเทศไทยเป็นประเทศแรกที่จัดทำแล้วถึง 4 ฉบับ ซึ่งฉบับที่ 4 (2556-2560) ได้กำหนดทิศทางการดำเนินงานอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ความหลากหลายทางชีวภาพ (2554-2563) ของอนุสัญญาฯด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559) เพื่อให้ประเทศไทยสามารถบรรลุเป้าหมายที่มุ่งยังอัตราการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

คณะกรรมการระดับชาติ การดำเนินงานอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย กำกับดูแล และเสนอแนะ โดยคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ แห่งชาติ ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธาน แต่งตั้งขึ้นภายใต้รัฐบัญญัติสำหรับการจัดตั้งคณะกรรมการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 ภายใต้คณะกรรมการฯ มีคณะกรรมการ คือ คณะกรรมการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ คณะกรรมการพิเศษฯ ที่ปรึกษาพุทธศาสนา ที่ปรึกษาด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ คณะกรรมการล่าสัตว์ คณะกรรมการฯ ที่ปรึกษาด้านความปลอดภัยทางชีวภาพฯ คณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพฯ ให้สอดคล้องกับกฎหมายฯ ที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักความหลากหลายทางชีวภาพในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือหน่วยประสานงานกลางระดับชาติซึ่ง อนุสัญญาฯ ด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ พิเศษฯ เผยแพร่ข้อความว่าด้วยความปลอดภัยทางชีวภาพ และพิเศษฯ รายงานโดยว่าด้วยการเข้าถึง และแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรมมีหน้าที่ประสานและสนับสนุนให้มีการอนุรักษ์ตามพันธกรณี ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานเพื่อจัดทำนโยบาย คณะกรรมการ และแผนการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน จัดตั้งดำเนินกลไกการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และสร้างเครือข่ายข้อมูลข่าวสารความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการจัดตั้งศูนย์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารความปลอดภัยทางชีวภาพ จัดทำรายงานแห่งชาติ ด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ และคณะกรรมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพฯ ที่เกี่ยวข้อง

รายงานผลอย่างสม่ำเสมอ

ประเทศไทยจัดทำรายงานลุ่ปผลการดำเนินงานภายใต้อนุสัญญาฯ ด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และจัดลงให้สำนักเลขานุการอนุสัญญาฯ ทุก 4 ปี คือ 2541 2545 2549 และ 2553 ตามลำดับ รายงานฯ แสดงสถานภาพ กิจกรรม นโยบาย มาตรการ และแผนการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพในประเทศไทย และสรุปการดำเนินงานด้านต่างๆ เช่น ที่มีคุณครอง การฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพ การอนุรักษ์ความหลากหลายของชนิดพันธุ์และพันธุกรรม การเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ที่ร่วมกัน ความปลอดภัยทางชีวภาพ กลไกการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ การเริ่มสร้างสมรรถนะด้านต่างๆ การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ การสอดแทรกประเด็นด้านความหลากหลายทางชีวภาพสู่มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นต้น ตลอดจนทิศทางการดำเนินงานในอนาคต

สิ่งมีชีวิตที่มี แล้วที่กำลังสูญหาย

ทะเบียนรายการชื่อสิ่งมีชีวิตของประเทศไทย รวบรวม และจัดพิมพ์เผยแพร่ ตั้งแต่ปี 2538 จำนวนกว่า 20 เล่ม ทะเบียนรายกราด แสดงชื่อสามัญ ชื่อวิทยาศาสตร์ ถิ่นที่อยู่อาศัย สถานภาพ และสถานที่พบ รวมตัวกัน 30,000 ชนิด เมื่อแหล่งข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปสู่การดำเนินการอนุรักษ์ เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อไป

ทะเบียนรายการชนิดพันธุ์ที่สูญหายของประเทศไทย ของพืช สัตว์มีกระดูกสันหลัง (สัตว์เลี้ยงสูญด้วยนม นา สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์สะเทินน้ำลับเทินบาก และปลา) ชนิดพันธุ์อุบัติชนิดมีการคุ้มครองภายใต้กฎหมายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ขณะที่บางชนิดยังไม่มีการคุ้มครอง ซึ่งจำเป็นต้องมีการจัดทำมาตรการ กลไก รวมถึงกฎหมายเพื่อคุ้มครองชนิดพันธุ์ และแหล่งที่อยู่อาศัย (species and habitat act) ต่อไป

ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่วิกฤตความหลากหลายทางชีวภาพ (biodiversity hotspots) ประเทศไทยจัดอยู่ในเขตพื้นที่วิกฤตความหลากหลายทางชีวภาพ ภูมิภาคอินเดีย-พม่า ในจำนวน 34 แห่งที่กระจายอยู่ทั่วโลก การติดตามตรวจสอบสถานภาพความหลากหลายทางชีวภาพอย่างเร่งด่วน ภายใต้การคุ้มครองต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่วิกฤตฯ จะนำไปสู่การวางแผนเพื่อหมายการป้องกันและรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ให้คงอยู่ไป

รับมือกับชนิดพันธุ์ต่างถิ่น

ทะเบียนรายการ และมาตรการป้องกัน ควบคุม และกำจัดชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่เข้ามาในประเทศไทย และสามารถตั้งถิ่นฐาน และมีการแพร่กระจายได้ในอุตสาหกรรม เป็นชนิดพันธุ์เดินในสิ่งแวดล้อมใหม่ และเป็นชนิดพันธุ์ที่อาจทำให้ชนิดพันธุ์พื้นเมืองสูญพันธุ์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ และก่อให้เกิดความสูญเสียทางสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสุขอนามัยของมนุษย์ ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นพบทลายรูปแบบ และมีปรากฏอยู่เป็นจำนวนมากในระบบนิเวศต่างๆ ของประเทศไทย เช่น ระบบนิเวศภูเขา ระบบนิเวศแม่น้ำในแผ่นดิน และระบบนิเวศเกษตร เป็นต้น ตัวอย่างชนิดพันธุ์ต่างถิ่น เช่น กระดาษยักษ์ บัวตอง หญ้าหจรูป ไม้ยาราบีกา ปลาชัก钾器 ปลาหมוเตะ ปลาดุกแล็สเซีย และหอยเชอร์รี่ เป็นต้น การทำความเข้าใจและสามารถระบุชนิดพันธุ์ ต่างถิ่นจะช่วยดำเนินการป้องกัน ควบคุม และกำจัดอย่างเหมาะสมต่อไป

ติดตาม ดำเนินงานตามโปรแกรมงาน

จะเป็นเวลากล้าขอโนนี้ ได้แก่ ระบบภูมิเวชฯ ป่าไม้ แหล่งน้ำในแผ่นดิน พื้นที่แห้งแล้งและทึ่น แม่น้ำ ทะเลและชายฝั่ง และทะเล การติดตามตรวจสอบสถานภาพ และประเมินผลการดำเนินการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายของระบบบินิเวช ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับความหลากหลายทางชีวภาพของระบบบินิเวช มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานภายใต้หัวข้อสำคัญ เช่น ลักษณะของระบบบินิเวช ผลผลิต และการประยุกต์ใช้เวลาการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์และคุ้มครอง การใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ ภัยคุกคาม และการป้องกันแก้ไขปัญหา และผลลัพธ์ เป็นต้น

เผยแพร่องรักษ์โลก ข้อมูลทันสมัย

เว็บไซต์จังหวัด เพื่อให้การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนดำเนินไปได้อย่างกว้างขวาง จึงมีการสนับสนุน ความหลากหลายทางชีวภาพที่เกิดขึ้นทั่วประเทศไทยและต่างประเทศ การจัดทำเว็บไซต์ด้านความหลากหลายทางชีวภาพของแต่ละจังหวัด ประกอบด้วยข้อมูลต่างๆ ภายใต้หัวข้อความหลากหลายในระบบบินิเวช ชนิดพันธุ์ ปัจจัยคุกคาม ความรู้ตามขบวนรุ่น ประเมินปะนี ภูมิปัญญา ท้องถิ่น พื้นที่สำคัญทางด้านความหลากหลายทางชีวภาพ หน่วยงาน/องค์กร งานวิจัย/รายงาน โครงการ/กิจกรรม รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญ/นักวิจัยสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการ ปลราชูปแบบบ้าน และมีการเชื่อมโยงเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

Bio Brief เอกสารหนึ่งหน้ากระดาษ A4 ที่บอกรเล่าเรื่องราวด้วยประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพที่เกิดขึ้นทั่วไปในประเทศไทย

E-Newsletter ความเคลื่อนไหว และการดำเนินงานในแวดวงความหลากหลายทางชีวภาพทั้งในประเทศไทยและนานาชาติ งานวิจัย บทความวิชาการ เก็บป่าไม้ เอกสารเผยแพร่ที่มาก หลากหลายทางชีวภาพทั้งในประเทศไทยและนานาชาติ งานวิจัย บทความวิชาการ และการประชุมต่างๆ ซึ่งมีคุณค่าต่อการใช้ประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้อง แหล่งน้ำ

มุ่งพื้นฐานเพื่อการคุ้มครอง ป้องกัน

พื้นที่สำคัญเพื่อการอนุรักษ์พืช (important plant areas; IPA) พื้นที่ ครอบคลุมชาติหรือกํ่องรมชาติที่ประกอบด้วยความหลากหลายพุกามาตต์ และ/หรือพืชหายาก พืชสูญหายและ/หรือพืชเฉพาะถิ่น และ/หรือ สัมคมพืชที่มีคุณค่าทางพุกามาตต์สูง หรือมีความโดดเด่นต่อความหลากหลายทางชีวภาพของพืช ในเบื้องต้นมีพื้นที่ 102 แห่งทั่วประเทศไทย การกำหนดพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์พืช เป็นเครื่องมือในการป้องกัน จัดการ และอนุรักษ์พื้นที่ที่มีความสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพ แหล่งน้ำ กลยุทธ์ที่มีความหมายสมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ

พื้นที่เชิงวัฒนธรรม ประเทศไทย การยับยั้งการลดลงของทรัพยากรพืช และให้ความเคารพ และส่งเสริมการดีสถาปัตย์สืบทอดตามธรรมเนียม ประเพณีที่เกี่ยวเนื่อง คือ การเก็บหันการดำเนินชีวิต ความมั่นคงทางอาหารของท้องถิ่น การจัดความยั่งยืน และการเสริมสร้างสุขอนามัย อายุยั่งยืน การใช้ประโยชน์พืชในวัฒนธรรมและประโยชน์ในภาคต่างๆ ของประเทศไทยมีมากกว่า 200 ชนิด โดยมีพืชฯ และภูมิปัญญาที่มีความหลากหลายและล้ำยามีการนำมายใช้ประโยชน์มากที่สุด